

[Poul Westergaard.]

Jeg forstår også godt, at folk, der lever af deres daglige slidsomme arbejde og beskattes hårdt, må have svært ved at acceptere nye afgifter, så længe denne tåbelige værdi-oppustning får lov til uantastet at fortsætte til glæde for et mindretal og til skade for alle de andre. Jeg håber, at de partier i folketinget, der glimtvis har tilkendegivet principiel interesse for dette alvorlige spørgsmål — jeg tænker her også på socialdemokratiet og det radikale venstre — nu vil trække i arbejdstøjet og få gjort noget effektivt ved denne sag. Vi er parat til at medvirke, og jeg håber, at dette nødvendige stykke arbejde kan gennemføres, uden det skær af overdramatisering — for at udtrykke det behersket — som kom til udtryk i hr. Heinesens omtale for lidt siden af 2½ pct. afgiften.

Retsforbundet er som sagt ikke part i det foreliggende forlig, men der har fra de forhandlende partier været rettet en forespørgsel til os om, hvordan vi senere vil stille os til to politiske spørgsmål. Det ene er denne 2½ pct. afgift, og det andet er lejeværdiansættelsen for indeværende år, altså for 1974.

Med hensyn til 2½ pct. afgiften har vi hele tiden været af den opfattelse, at denne afgift hurtigst muligt må fjernes. Vi var med i det forslag til folketingsbeslutning, som det konservative folkeparti og det radikale venstre fremsatte, som havde til formål at få denne sag ud af skatte- og afgiftsudvalget og til behandling her i tinget. Det er nemlig en komplet urimelig afgift på flytning, som rammer i flæng og intet som helst har at gøre med beskatning af ufortjente spekulationsgevinster. Vi havde derfor naturligvis heller ikke svært ved at svare, at vi nu som før vil medvirke til afgiftens fjernelse.

Med hensyn til det andet spørgsmål: lejeværdiansættelsen for 1974, ligger det sådan, at vi allerede i februar i boligudvalget afleverede en forhandlingsskitse, der for det første gav regeringspartiet ret i, at der nok må en isoleret løsning til for 1974, og at lejeværdiansættelsen for de efterfølgende år sagligt

set bør ske som led i en samlet løsning af de langsigtede boligpolitiske problemer og de langsigtede skattepolitiske problemer. Det forslag, vi fremsatte om fastsættelsen af lejeværdien for i år, lå provenumæssigt meget nær regeringsforslaget, og derfor kunne vi på denne forespørgsel fra de forhandlende partier svare, at vi i hvert fald ikke vil stemme for SR-forslaget på dette punkt — et enkelt medlem af min gruppe tog forbehold — og at vi heller ikke ville stemme imod regeringsforslaget eller et andet forslag med et tilsvarende provenu for 1974.

Jeg synes, det var helt naturligt, at de forhandlende partier spurgte os, og det, vi har svaret, står vi naturligvis ved. Vi har ikke forlangt noget for at afgive dette svar, og vi har heller ikke fået noget. Vores stilling til de problemer var og er uanfægtet af de igangværende forhandlinger om afgiftslovene, som vi ikke har været direkte involveret i.

Jeg er enig med de øvrige ordførere, der har understreget nødvendigheden af, at tinget nu tager fat på en langsigtet løsning af boligproblemerne, af problemerne omkring den offentlige udgiftspolitik, af skatteproblemerne, og jeg tilføjer af jordproblemerne.

Selv om vi altså ikke er enige i det indgåede forligs resultater, glæder vi os over, at der nu er skabt mulighed for en fortsættelse af arbejdet med de store og påtrængende opgaver, og ingen af dette tings partier bør holdes ude fra dette arbejde, og ingen bør holde sig ude fra dette arbejde.

Birgit Busk (U):

Må jeg som en slags fortsættelse af, hvad jeg sagde i vort natlige møde for hened en snes timer siden, complimentere fremskridtspartiet, fordi det nu endelig har besluttet sig til at gå ind i praktisk politik og derved skabe sig den medindflydelse i lovgivningen, som svarer til de stemmer, partiet fik ved valget i december. Det er vi mange, der har ventet på.

Hvis fremskridtspartiet vil og kan holde den nye linje, det nu er slået ind på, åbner